पविचयाणिराचान्तानासनेषूपवेशयेत्। पिष्टृ गामयुजः कामं युग्मान् देवै दिजीत्तमान् ॥ ३७ ॥ एकैकं वा पितृणाच्च देवानाच्च खणक्तितः। तथा मातामचानाच तुन्यं वा वैश्वदेविकं॥ ३८॥ पृथक् तयोस्तथा चान्ये केचिदिच्छन्ति मानवाः। प्राक्त्वान्दैवसंवल्पान् पैचान् कुर्यादुदङ्मुखान्।३८॥ तथैव मातामहानां विधिक्तो मनीपिभिः। विष्टरार्थे कुशान् दलापूज्य चार्घादिना बुधः॥ ४०॥ पविचकादि वै दला तेभ्योऽनुज्ञामवाप्य च। कुर्यादावाइनं प्राज्ञो देवानां मन्त्रतो दिजः ॥ ४१ ॥ यवास्मोभिस्तथा चार्घं दला वै वैश्वदेविकं। गन्धमान्याम्बुधूपञ्च दत्वा सम्यक् सदीपकं ॥ ४२ ॥ अपसव्यं पितृणाच्च सर्व्वमेवोपकत्पयेत्। दभास दिगुणान्दत्वा तेभ्योऽनुज्ञामवाष्य च ॥ ४३ ॥ मन्त्रपूर्वे पितृगाच कुर्यादावाइनं बुधः। म्रपस्यं तथा चार्यं यवार्यम्ब तथा तिसीः॥ ४४ ॥ निष्पादयेनाचाभाग पितृषां प्रीणने रतः। अग्री कार्यमनुजातः कुरुष्वेति ततो दिजैः ॥ ४५ ॥ जुलुयाद्याञ्चनश्चारवर्ज्यमनं यथाविधि। च्रुक्तये कव्यवाहाय खाहेति प्रथमाहुतिः ॥ ४६ ॥ सोमाय वै पिष्टमते खाइेत्यन्या तथा भवेत्। यमाय प्रेतपतये खाहेति चितयाहुतिः ॥ ४७ ॥